

ĐAKOVO (TU) – [FOTOGALERIJA](#) – „lako pod preventivnim mjerama zaštite od pandemije, ipak nam u grudima srca gore osobitom radošću. Jer, Missa chrismatis je uvijek tako lijepo i posebno slavlje“, rekao je nadbiskup Đuro Hranić, uvodeći u svečano misno slavlje posvete ulja u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra na Veliki četvrtak, 1. travnja 2021. Pozdravljajući sve okupljene, među kojima pomoćnog biskupa Ivana Ćurića i nadbiskupa u miru Marina Srakića, te sve ostale svećenike, nadbiskup je izrazio radost zbog ovog slavlja, tim više što su prošle godine bili uskraćeni za ovaj ‘osobiti i milosni trenutak’.

Među svećenicima nadbiskup je pozdravio ovogodišnje jubilarce. Dijamantni jubilej, 60 godina svećeništva, proslavili su: fra Krešimir Borković, OFM Cap, kapucin i bivši župnik u Osijeku, vlč. dr. sc. Slavko Platz, profesor u miru te vlč. Petar Šokčević, uznik komunističkog režima i župnik u miru. Zlatni jubilej, 50 godina svećeništva, obilježili su: vlč. Đuro Čuraj, župnik u miru i civilni stradalnik Domovinskoga rata, o. Drago Majić, DI, dugogodišnji odgojitelj u Sjemeništu, župnik, umirovljeni vojni kapelan iz Đakova i sada duhovnik Marijine legije u Osijeku, fra Ante Perković, OFM, bivši gvardijan, umirovljeni župnik i uznik srpskog koncentracijskog logora u Srijemskoj Mitrovici, trenutno član Franjevačkog samostana u Slavonskom Brodu te mons. Luka Strgar, nositelj raznih odgovornih službi u središnjim nadbiskupijskim ustanovama i kanonik Prvostolnog kaptola. Srebrni jubilej, 25 godina svećeništva, proslavljaju: vlč. Josip Dominiković, župnik Župe sv. Mateja, ap. u Gundincima, vlč. Ivica Križanović, akademski slikar i svećenik u

miru, vlč. Ivan Marković, župnik Župe sv. Josipa u Vuki, vlč. Mato Mićan, sudac Međubiskupijskog suda u Đakovu i misnik u samostanu Milosrdnih sestara Sv. Križa u Đakovu, vlč. Mirko Rendulić, župnik Župe sv. Martina u Privlaci te o. Ilija Sudar, SAC, župnik Župe sv. Vinka Palottija, Vinkovci i bolnički kapelan u Vinkovcima.

S posebnim pijetetom i zahvalnošću nadbiskup se prisjetio čak osmorice braće svećenika koje je Gospodin pozvao k sebi od prošlogodišnjeg Duhovskog ponедјeljka, 1. lipnja, kad su se mogli okupiti na obnovu svećeničkih obećanja, umjesto na Veliki četvrtak: preč. Petra Petrovića, vlč. Stjepana Podboja, vlč. Marka Karličeka, vlč. Ivana Janeša, vlč. Ilije Raića, vlč. Marka Đidare, mons. Ivana Matijevića te vlč. Marinka Markića.

Iz homilije nadbiskupa Hranića

U svojoj homiliji nadbiskup je govorio o Isusovom te svećeničkom identitetu. Podsjetio je kako je početak Isusova javnog djelovanja duboko povezan s pitanjem njegova identiteta pritom ukazavši na evanđeoske izvještaje sv. Luke, u kojima opisuje pitanje Isusova identiteta na iznimam način. Istaknuo je Isusov povratak u Galileju, u Nazaret i događaj iz subotnjeg jutra

kada Isus u sinagogi uzima svitak, prigiba se nad njim i iz njega čita ulomak iz proroka Izajie: 'Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglašiti godinu milosti Gospodnje.'

„U proročkim riječima koje su odjekivale ne samo u sinagogi, nego ponajprije u Isusovu tijelu i biću prgnutom nad Pisma, Isus susreće sebe. Spoznaje da se te riječi odnose na njega i da se one u njemu ispunjavaju. Njegov je identitet tu otkriven u svojim čistim izvorima. No, njegov je identitet također zadan u poslanju koje iz njega proizlazi“, rekao je nadbiskup, dodavši kako je konačno odredište na koje je Duh doveo Isusa, koji je prošao suhoću pustinje i izazov demonskih ponuda, bio upravo njegov mesijanski identitet Sina Božjega.

„Slušati, suočavati se, vraćati se, slaviti, otkrivati se, pitati se – sve su to etape procesa kroz kojega je prošao Isus u otkrivanju vlastitog identiteta. I taj isti proces s njegovim etapama je i za nas svećenike blagoslovljeno sredstvo otkrića našeg svećeničkog identiteta; prostor rasta u našem milosnom daru i u našem svećeničkom poslanju“, istaknuo je nadbiskup te se obratio današnjim jubilarcima: „Nije li to iskustvo i vas, draga braćo jubilarci, koji ove godine slavite svoje svećeničke jubileje? Danas ste ovdje i možemo zahvaljivati Bogu za vaše svećeničko služenje jer vas je dragi Bog uvijek iznova, kroz svaku krizu i poteškoću, kroz sva pitanja u

vašem svećeničkom životu, vraćao i vraća vas – kao nekoć Isusa – na izvore našega identiteta i poslanja. To nam svima želim i dalje.“

Čestitajući dijamantne, zlatne i srebrne jubileje, nadbiskup je rekao kako je svećeništvo „dar milosnog prigibanja nad vlastito biće, dar osluškivanja istine o nama koja nam može doći samo od Boga, ne od ljudi. Zato je tako važno i za nas kao i za Isusa: znati utihnuti“. Nastavio je govoreći o suočavanju sa svim izazovima samoće, istaknuvši kako krize svećeničkog identiteta i poslanja te iskustvo svećeničke samoće pokazuju da izazove i mogućnosti za ponovno pronalaženje i otkrivanje sebe i vlastitog identiteta ne dolaze izvana, iz buke i ponuda ovoga svijeta, nego samo iznutra, iz oaze osobne pustinje, iz povlačenja u prostor i vrijeme molitvenog slušanja Božje riječi i njegova glasa, iz upornog kucanja na Božja vrata i prozore. „Sjećanje na svete početke nije patetika. To je nužni trenutak za naše prepoznavanje u onome tko smo i komu pripadamo“, kazao je nadbiskup, dodavši kako sebe i svoj svećenički identitet mogu otkriti i očitovati samo osobnim suočljenjem Kristu navjestitelju, svećeniku i Glavi Crkve.

„U Isusovu poslanju otkriva se i naše poslanje... Isus je znao vješto odbiti sotonske zasjede upravo zato jer se prethodno, vođen Duhom Božjim, povlačio u pustinju i ondje meditirao Božju riječ i slušao Očev glas. Nama je svećenicima danas živi pjesak pod nogama kad ne uspjevamo slušati i ići onamo kamo nas vodi Duh Božji, oslobađati se od naših nauma i

planova; kad bježimo od milosnih izazova samoće te kad pitanja i tjeskobe svoga svećeničkog identiteta pokušavamo nadoknaditi vanjštinom, uspjehom, brojem, onim što ljudi vole“, ukazao je nadbiskup te zaključio: „Draga braćo, nema ničega dragocjenijeg i potrebnijeg za nas svećenike od čiste gladi za Bogom, pročišćene želje služiti njemu i odreknuća od samih sebe i svakog osobnog motiva i uspjeha. Jer samo potpuna sloboda od nas, a za njega, čini nas sposobnim sve staviti Bogu u ruke, sjedinjavati se s Kristom poniženim i

gubitnikom i po sjedinjenju s njime, poniznim i malenim, biti svjedoci potpune slobode i uskrsne preobrazbe.“

Tijekom mise svećenici su obnovili svoja svećenička obećanja, nadbiskup je posvetio krizmano ulje te blagoslovio katekumensko i bolesničko ulje. Liturgijsko slavlje animirao je zbor svećenika i bogoslova, vođen mo. Ivanom Andrićem i uz orguljsku pratnju mo. Vinka Sitarića.

Čestitka prof. dr. Slavku Platzu

Prije završnog blagoslova nadbiskup je čestitao današnjim jubilarima te im uručio prigodne darove. Potom je uime čitavoga prezbiterija, napose uime ovogodišnjih jubilaraca, uskrsnu čestitku biskupima uputio prof. dr. Slavko Platz. „Upravo smo proslavili liturgiju Isusa Velikoga

svećenika na Veliki četvrtak. Ta liturgija nama svećenicima donosi mnogo radosti zbog uspomene na Posljednju večeru. Ovih dana često bih se sjetio riječi iz Poslanice Hebrejima: svaki svećenik od ljudi se uzima i za ljude postavlja da prinosi molitve i žrtve za grijeha. I nas je Gospodin pozvao prije mnogo godina: 60, 50, 25... i toga se jubileja danas spominjemo. Njemu smo služili, slavili njegovu žrtvu za narod. Još me jedna riječ prati ovih dana, a to je riječ ‘Hvala’. Hvala Isusu Velikom svećeniku što sam njegovom pomoći dosegao tolike godine života i službe na oltaru. Hvala za sve dobre čini obavljene u tim godinama na dobro naroda i Crkve. Hvala svima koji su mene i nas pomagali kroz ove godine da nasljeđujemo Velikog svećenika i da mu iskreno služimo. Molim danas i za one kojima sam tolike godine služio, za njihovo duhovno i vremenito dobro. Hvala Bogu na svemu i za sve“, rekao je jubilarac dr. Platz, čestitajući Uskrs biskupima, jubilarcima i ostaloj braći svećenicima, zamolivši ih da na kraju zajednički uskliknu: Bogu hvala! **Anica Banović**

